

In november 2020 vertelde Edith Bons over haar praktijkstart. Hoe gaat het nu met haar praktijk?

‘Praktijkhouderschap kán en is leuk, dat wil ik uitdragen’

Edith Bons (l) overlegt met doktersassistent Patricia van Beuningen

Edith Bons vertelde in het najaar van 2020 enthousiast over haar praktijkstart in het Brabantse Mill. Ze keek toen al uit naar het nieuwe pand waarin haar praktijk zou komen, samen met de tandartspraktijk van haar man. Hoe staat het er inmiddels voor?

TEKST: BERBER BIJMA / FOTOGRAFIE: ROY SOETEKOUW

→ ‘Het lijkt ontzettend lang geleden, februari 2020. Ik nam de praktijk aan huis van mijn voorganger over en een maand later hadden we corona. In de eerste twee jaar van mijn praktijkhouderschap, speelde corona zo’n beetje bij alles een rol. Ondertussen waren we bezig met nieuwe huisvesting. Dat is een lang proces geworden. Je moet soms veel hengels uitgooien om één vis te vangen. We zijn met drie panden bezig geweest voordat het lukte.’ Dat het ging lukken, daar twijfelde ze niet aan. ‘We gingen alvast toewerken naar de verhuizing, met nieuwe computers en een nieuw telefoonsysteem. Wel fijn om dat alvast te doen, zodat niet alles in één keer hoefde, tegelijk met de verhuizing.’
‘In die eerste jaren groeide ik ook als werkgever. Je maakt alles een keer

mee: een nieuwe assistente aannemen, een zwangerschapsverlof regelen. Werkgever zijn vind ik het moeilijkste aan het praktijkhouderschap, misschien omdat het ‘t meest dichtbij komt. Ik wil goed dokteren, maar óók een goede werkgever zijn. Het was ontzettend leuk dat de medewerkers op een gegeven moment voor mijn man en mij een kerstpakket hadden gekocht en dat ze een fototaart hadden geregeld bij de opening van het nieuwe pand. Uit die gebaren op onverwachte momenten spreekt vertrouwen, dat weer goed was voor mijn zelfvertrouwen als werkgever. Nog steeds vind ik het soms zoeken: hoe verhoud je je tot medische vragen van assistentes, bijvoorbeeld over hun kinderen? Mijn eigen assistentes wonen buiten Mill, maar een aantal assistentes van mijn man is patiënt

bij mij. Ik vind het toch nét iets relaxter als ze naar het spreekuur van een collega gaan.’

■ NIEUWE PRAKTIJK: FRIS MAAR NIET KIL

Het nieuwe pand kwam er, zij het wat later dan verwacht. Hoog tijd, want de praktijk aan huis voldeed niet meer aan de huidige eisen. Er kon bijvoorbeeld geen brancard naar binnen. ‘En we hebben nog een keer iemand gereanimeerd op de vloerbedekking – ook niet wat je wilt.’ De huisartsenpraktijk en tandartspraktijk zitten nu ruim een jaar op hun nieuwe plek, in een compleet verbouwd pand. ‘De bouwwereld was voor mij een nieuwe wereld. Vergunningen, welstand, ontwerp, keuring – alles moet over zoveel schijven. Je hebt met zoveel partijen

te maken, ook weer bij de inrichting.’ Maar het resultaat mag er zijn: ze werken naar volle tevredenheid op de nieuwe plek. ‘Het is wat wikken en wegen geweest hoeveel kamers we lieten maken. We hebben nu best veel ruimte. Er is bijvoorbeeld plek voor een huisarts in opleiding, maar als er ook een coassistent zou zijn, kunnen ze niet elk een eigen kamer krijgen. Maar wel: een kantine met dakterras, geluiddichte deuren, een fijn pand om in te werken. Fris, maar niet kil. Zo omschrijf ik de sfeer het liefst.’

■ ‘DIT KAN IK – EN NU?’

En toen begon het toch een beetje te kriebelen. ‘Toen het pand eenmaal gelukt was en we verhuisd waren, kwam er een soort stabiliteit: dit kan ik - en nu? Naar aanleiding van het verhaal over mijn praktijkstart in De Dokter in 2020, was ik gevraagd om op mijn oude opleiding in Nijmegen les te geven over het praktijkhouderschap. Dat doe ik nu al een aantal jaren, vier keer per jaar op een themadag over praktijkstart. Ontzettend leuk. Binnenkort start ik als coach-mentor voor coassistenten. Ik begeleid ze gedurende de drie jaren van hun coschappen.

Als coassistent kun je nog kiezen welke kant je op wilt. Daar heb ik zelf destijds ook over getwijfeld. Ik denk dat het goed is dat coassistenten in die fase de stem horen van een huisarts voor wie het glas halfvol is. Ja, je kunt huisarts zijn én moeder én ondernemer. En nee, dan hoef je je kinderen niet te verwaarlozen en kun je, als je het goed regelt, nog steeds vrijwel iedere avond om zes uur met je gezin aan tafel zitten. Ik probeer uit te dragen dat het kan en dat het leuk is.’ Bons is daarnaast ook trainer van telefoonartsen op de huisartsenpost. ‘Ik was zelf al een tijdje telefoonarts en train inmiddels anderen. Dat is drie keer per jaar een serie van drie avonden. Ontzettend leuk om jezelf zo te ontwikkelen. Zo lukte het in mijn eerste jaren bijvoorbeeld ook om een dermatoscopie cursus te doen. Als

de praktijk goed loopt, hou je ruimte over om nieuwe dingen te doen. Dat heb ik ook nodig. Ik kan me niet voorstellen géén huisarts te zijn, maar ik wil ook dingen buiten de praktijk doen. Ik ben drie dagen per week op de praktijk – het minimum voor een praktijkhouder, vind ik – en heb drie hidha’s. Ik heb er overigens bewust voor gekozen om te werken met hidha’s in plaats van vaste waarnemers. Ik wil mensen de kans geven zich duurzaam aan de praktijk te verbinden. En een vast gezicht is ook goed voor de patiënten.’

■ GEEN MEDELIJDEN

En dan kan er binnenkort nóg iets bij op haar bord: lesgeven op een weekendschool voor kinderen die van huis uit minder dan gemiddelde kansen

‘Goed dat coassistenten de stem horen van een huisarts voor wie het glas halfvol is’

krijgen. ‘Ik voel de behoefte iets te doen voor de maatschappij. En ook voor de huisartsenzorg. Ik moet er nu nog niet aan denken om ambassadeur te zijn. Het lijkt me ingewikkeld om met alle verschillende partijen contact te houden en het is wel veel vergaderen. Ik voel me nu beter met concrete projecten en één-op-één contact: bijvoorbeeld een Kamerlid laten zien hoe wij in onze praktijk werken. Als het in de media gaat over het praktijkhouderschap, hoor ik mijn eigen stem daarin te weinig terug. Zeker, er kunnen dingen verbeterd worden, maar je hoeft geen medelijden met mij te hebben. Niet iedere praktijkhouder krijgt een burn-out. Als je je best doet, kan het prima lukken én leuk zijn om een eigen praktijk te hebben. En dat ook nog zonder dat je huwelijk eraan gaat, haha!’